
Nova ekonomija/direktno.rs

Kraj vanrednog stanja, ali ne i otkaza!

Polovina zaposlenih u Srbiji se boji da će ostati bez posla u narednih šest meseci. Kao najveći izazov nakon vanrednog stanja radnici i poslodavci u Srbiji navode strah od produbljenja ekonomske krize i borbu za egzistenciju, pokazala je anketa koju je sproveo portal Infostud. Polovina ispitanih kompanija očekuje da finansijski plan za ovu godinu bude ispod planiranog.

Istraživanje je bilo usmereno na radno sposobno stanovništvo i preduzeća, a upitnik Infostuda je popunilo skoro 2.300 ispitanika i 450 kompanija.

U istraživanju je učestvovao skoro podjednak broj zaposlenih i nezaposlenih lica, gde je 20% zaposlenih istaklo da je u njihovoj kompaniji tokom trajanja vanrednog stanja dolazilo do otpuštanja.

Dobra strana je da 80% ispitanih kompanija ipak nije otpuštalo zaposlene.

Da priča o otkazima ipak nije blizu završetka, govori podatak da se polovina zaposlenih barem malo plaši za gubitak svog radnog mesta u narednih šest meseci.

Takođe, pozitivan podatak je da u skoro 70 odsto kompanija plate zaposlenima nisu smanjene.

Čak 45 odsto ispitanika je imalo mogućnost, da radi od kuće, 18 procenata je radilo kombinovano, dok je 37 odsto radilo iz firme ili sa terena.

Više od polovine reklo je da bi voleli da nastave sa poslom od kuće, a mnogi ističu da taj način rada nije uticao na njihovu produktivnost, više od polovine kaže da je tokom vanrednog stanja pokušavalo da dođe do posla, ali bezuspešno.

Što se privrede tiče broj kompanija koje osećaju značajno negativan uticaj smanjio se sa 56 u prvoj nedelji aprila na 27% u poslednjem merenju krajem maja.

Sa druge strane samo 8% kompanija je izrazilo pozitivan uticaj na njihovo poslovanje.

Polovina kompanija očekuje da finansijski plan za ovu godinu bude ispod planiranog, a svega 5% vidi mogućnost da bude iznad očekivanja.

Istraživanje Infostuda pokazalo je da je skoro 40 odsto kompanija stopiralo zapošljavanje, dok će 35 odsto nastaviti sa sa tim u narednom periodu.

Direktorka ne da novac od rekreativne, roditelji traže smenu

Roditelji čija deca pohađaju OŠ "Đuro Strugar" na Novom Beogradu, okupili su se ispred ove škole i protestom iskazali nezadovoljstvo zbog (ne)rada direktorke ove obrazovne ustanove, Aleksandre Lončar. Naime, oni su rekli da će svakog dana ispred škole organizovati protest, sve dok direktorka ne bude smenjena.

Roditelji tvrde da se direktorka već dve i po godine bahato ophodi i prema đacima i prema njima. Kako navode, poslednja situacija koja je bila okidač za njihov protest, bila je odluka direktorke Aleksandre Lončar da ne vrati roditeljima novac koji su uplatili za rekreativnu nastavu. Dodaju da su sve platili pre početka vanrednog stanja, a onda su se direktorki Lončar pismenim putem obratili kako bi im novac refundirala. Ali, tvrde roditelji, odgovora nije bilo.

“Protestovaćemo ispred škole svaki dan, sve dok direktorka ne bude smenjena. Neki od nas su diskriminirani, budući da je pojedinima roditeljima vraćen novac bez ikakvih problema. Prvo nije bilo korekcije cene, a što se tiče destinacije, sumnjamo da je ijedna škola slala decu u Guču. S obzirom da pandemija koronavirusa i dalje nije prošlo, mi ne želimo da decu šaljemo na rekreativnu nastavu. Niko nam iz uprave škole nije dao neku ponudu da bi se izjasnili kao Savet roditelja. Rekli smo da nismo saglasni. Posle par dana nam je stiglo novo obaveštenje na memorndumu škole. Međutim, i to smatramo nezvaničnim jer nije bilo potpisa direktorke, već samo razrednih starešina. I tu nam je rečeno da novčano potraživanje tražimo od turističke agencije, iako smo sve rate uplatili na račun škole. Pojedini roditelji su se obratili agenciji, ali su rekli da je škola organizator putovanja, da smo školi uplaćivali novac, i da isključivo od škole i potražujemo taj novac”, navode roditelji i dodaju da je sve oko

novca za rekreativnu nastavu, samo jedan od mnoštva problema sa kojima se suočavaju zbog direktorke Aleksandre Lončar.

“Ministarstvu prosvete podneli smo više od 70 prijava protiv nje. Ta žena je pretila zaposlenima smrću, domar je zbog nje dao otkaz, dok je pedagog škole zloupotrebila naše lične podatke i slala nam mejlove, u kojima je pokušala da iznudi novac. Direktorica ni na to nije reagovala”, objasnila je Jelena Knežević, čije dete pohađa ovu školu.

“Pedagog škole je tražila 400.00 dinara zato što je pretrpela duševnu bol od nas. Ona je u prvom razredu uvela dete sa posebnim potrebama, u pratnji nepoznate osobe i saopštila deci da će to dete sa njima da krene zajedno na nastavu. Mi smo za to saznali od dece, jer je učiteljica bila na bolovanju. S obzirom na to da mi to dete znamo iz kraja i znamo da ima neki problem i vrlo agresivne nastupe, nije nam bilo svejedno. Povređivao je našu decu i deca ga se plaše. Mene je jednom udario u sprečavnanju da povredi dete. Ja sam u ime roditelja otišla kod pedagoga da pitam da li je to istina. Rekla je da jeste. Takođe je rekla da je učiteljica insistirala da se to dete primi u razred, a ne ona. To dete je išlo u OŠ ‘Duško Radović’ i tamo je bilo svega – povređivanja, seksualnog uznemiravanja, guranja olovke u oko...”, rekla je Olivera Margitić, jedan od roditelja i dodala da je takav čin izazvao nezadovoljstvo roditelja.

“Roditeljski nikad nije sazvala, dobili smo poziv od učiteljice, koja nije ništa znala. Tadašnji direktor i zamenik takođe ništa nisu znali. Sledećeg ponedeljka se skupilo 25 roditelja, pa smo otišli kod pedagoga. Ona nas je primila sa zamenikom direktora. Rekla je da će biti zahtev za upis deteta. Da će ga pratiti njegova sestra. Mi smo pitali kako će to da funkcioniše, hoće li ona stalno biti tu, da li je stručna, ali njeni odgovori su bili da će se sve rešavati u hodu. Dakle, sve to je bilo za vreme mandata prethodnog direktora, ali i nakon smene direktora i dolaskom Aleksandre Lončar, taj pedagog radi.

Posle otakvog istupa pedagoga, roditelji su podneli žalbu direktorki.

“Podneli smo žalbu direktorki tražeći da reaguje. Ona je sprovela disciplinski postupak, utvrdila je njenu odgovornost i došla je i inspekcija. Kažnjena procentom od plate šest meseci. Bila je jako ljuta i povređena, i to je razlog zašto nam šalje materijal na četiri strane, gde kaže da je trpela duševni bol, da nije bila sposobna da radi, a pritom nije imala dana bolovanja. Ona hoće 200.000 dinara po roditelju, što je 400.000 po porodici, što je sve ukupno preko 10 miliona dinara. Osim što je meni poslala poštom, svima je slala sa zvaničnog školskog mejla opomene pred utuženje sa zahtevom za novac, objasnila je Olivera Margitić i navela da ni to nije bilo dovoljno da škola reaguje.

“Slali smo školi zahtev da reaguje, ali ona ništa nije preduzela. Obratili smo se dalje inspekciji i Ministarstvu, kao i Zaštitniku građana. Reagovalo se tek kad smo se obratili Zaštitniku građana, i ona je na disciplinskom postupku po nalogu Inspekcije, a ne direktorke. Nakon postupka, ona nastavlja da nas maltretira, angažujući medijatore koji nas teraju da joj ‘vansudskim poravnanjem’ isplatimo taj novac. Niko od roditelja nije hteo to da plaća. Mi smo i na osnovu toga tražili reakciju direktorke, međutim ništa. Na Savetu roditelja je bila ta tema i rekla je da dođemo kod nje u kancelariju. Inače, po nalogu Inspekcije u koji smo imali uvid, stoji preporuka direktoru škole da pošalje pedagoga na procenu radne sposobnosti”, rekli su nezadovoljni roditelji.

Okupljene roditelje došao je da podrži i nekadašnji domar ove škole, Slobodan Milenko, koji je rekao da je otkaz dao upravo zbog direktorke Aleksandre Lončar.

“Radio sam osam godina u ovoj školi, ali zbog nekorektnosti direktorke Aleksandre Lončar dao sam otkaz. Borio sam se za ovu školu, ali žena nije htela da sarađuje. Ne ulaže u školu, ima svoje firme za ulaganje. Uzima procenat od svega, od knjiga, ekskurzija... Radio sam u školi do 31. decembra prošle godine. Već dve godine lokal u okviru škole je zatvoren. Tu su đaci mogli da kupe grickalice, školski privor i tako dalje. Ona je tu otvorila pekaru, nije izdavala račune. Sprovela je kanalizaciju ispod škole. Ne u mokri čvor, već u neke tehničke prostorije, rekao je Milenko okupljenim novinarima. On je dodao da je došao da pruži podršku roditeljima, i da im pokaže da je uz njih.

“Došao sam da pružim roditeljima podršku da Aleksandra Lončar ode iz ove škole. Ja sam je spasio, ona je uništava. Ako je zakona i pravde, ona bi trebalo da ode”.

Direktorka pretila smrću zaposlenoj u školi

Pojedini zaposleni u Osnovnoj školi “Đuro Strugar”, direktorke ove škole Aleksandre Lončar se plaše.

Vera Trajanović, koja je u OŠ Đuro Strugar zaposlena preko 30 godina ima strah od Aleksandre Lončar, a nakon pretnji koje joj je uputila završila je u bolnici. Vera radi u školi kao serverka u kuhinji, i kako kaže, za sve godine rada nikada nije imala problema sa bilo kojim zaposlenim, dok je Lončar učinila da završi na neuropsihijatriji.

Vera u razgovoru za Nova.rs navodi da je u više navrata bila izložena neprijatnim situacijama u kontaktu sa njom, te da pretpostavlja da je do toga dovelo njeno odbijanje da se na direktorkin zahtev ispiše iz sindikata škole.

“Aleksandra Lončar je vršila pritisak na deo zaposlenih da više ne budu članovi sindikata što je većina i poslušala, pre svega svi zaposleni na određeno vreme. Dva puta mi se obratila nasamo sa istim zahtevom i uvek sam odbijala, a jednom prilikom mi je rekla da me ona može zaštititi, a da sindikat ne može. Ta njena izjava mi nije bila jasna, jer nisam znala od čega me to štiti direktorka i zašto, naročito što u školi radim više od 30 godina i imam 58 godina života”, objašnjava Trajanović

i dodaje da ju je Lončar uslovljala, s obzirom da je zaposlena kao servirka, da joj može promeniti radno mesto.

Naša sagovornica objašnjava da je doživela veliki stres krajem 2018. godine kada joj je direktorka Aleksandra Lončar pretila.

“Ušla je u prostoriju u kojoj radim i tražila da joj skuvam kafu. Onda me je pitala ‘da li znam kakva je zemlja na Bežaniji’. Upitala sam je da li je to neka pretnja, a ona je samo odgovorila da počnem da se navikavam na zemlju na Bežaniji, i otišla. Tada sam osetila sam jak bol u plućima i doživela veliki stres. Odmah sam obavestila sindikat o događaju, pozvala taksi i otišla kod lekara, gde mi je ukazana pomoć. Posle ukazane lekarske pomoći otišla sam u MUP Novi Beograd i obavestila policiju o ovoj pretnji” priseća se naša sagovornica.

Dodaje da je zbog velikog stresa koji je doživela i sad pod terapijama, te da se plašila povratka u školu i da je bila uplašena za svoj život.

Vera je protiv Aleksandre Lončar podnela prijavu zbog zloupotrebe službenog položaja i istu uputila Gradskom sekretarijatu za obrazovanje, Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Forumu beogradskih osnovnih škola, Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, kao i načelniku Prosvetne inspekcije. Vera je pokrenula i privatni spor. Naime, pred Višim sudom u Beogradu tužila je direktorku i OŠ “Đuro Strugar” zbog pretnje u kuhinji, ali i drugih situacija koje smatra zlostavljanjem na radu. Za to traži 200.000 dinara nadoknade štete i objavu presude u listu Politika.

“Nisam smela danas da izađem na protest roditelja, jer sam radila, a školska kamera snima sve i ne želim da opet imam probleme s direktorkom. Imam sreće, jer me zasad ne dira. Od svih nadležnih ustanova kojima sam se obratila, a pisala sam i kabinetu predsednika Srbije Aleksandra Vučića, dobila sam isti odgovor – da čekaju da se reši privatna tužba, pa da će onda inspekcija da reaguje. Ona očigledno ima vezu i uspeva da sve sredi u svoju korist. Ja pijem lekove još uvek, treba da zakažem kontrolu. Jako sam se plašila da se vratim u školu. Skoro godinu dana sam bila na bolovanju zbog tih njenih pretnji. Od decembra 2018. do novembra 2019. godine. Bila sam jako loše psihički i i dalje osećam strah od nje”, priča Vera i dodaje da njene reči nikad neće moći da zaboravi.

“Uputila mi je tu pretnju nakon što mi je mlađi brat preminuo. Doživela sam veliki stres i šok. Mnogo sam se plašila da se vratim na posao. Mene sad ne dira, ali proganja druge koji razgovaraju sa mnom. Ko god mi priđe da popričamo, ona ga poziva na razgovor”, završava naša sagovornica.

U hali ex-YU giganta Čačak otvara NTP, firme spremne

U jednom od pogona nekadašnjeg jugoslovenskog giganta fabrike "Cer", koja je uništena u NATO bombardovanju pre 21 godinu, danas će svečano biti otvoren novi prostor opremljen za Naučno-tehnološki park Čačak.

Vlada Srbije odobrila je prošle godine 330 miliona dinara za kupovinu nekadašnjeg pogona i zemljišta, ali i za opremanje četvrtog naučno-tehnološkog parka u zemlji.

V.d. direktora Naučno-tehnološkog parka Čačak, Mirko Pešić kaže da su prve firme već počele sa useljavanjem u halu i da očekuje da na tom prostoru bude oko 200 zaposlenih, inženjera i radnika različitih profila.

“Naš cilj je da povežemo proizvodne delatnosti i savremene informacione tehnologije, marketing, i sve što prati savremeno tržište i biznis. Svaka mlada firma imaće svoj zaseban prostor, a očekivanja su da će ih biti između 15 i 20 u proizvodnom delu i oko 200 zaposlenih”, kaže Pešić za Tanjug.

Trenutno se u NTP Čačak useljava sedam kompanija koje su zadovoljile uslove iz javnog poziva.

Na površini od 17,5 hektara u Čačku radili su nekada pogoni akcionarskog društva “Cer”, ali su gotovo sve hale do temelja srušene 1999. godine.

Danas na toj lokaciji posluje nekoliko kompanija, a svoje mesto za rad u obnovljenoj hali od 4.500 kvadrata mesta su rezervisana za inovativna naučno-tehnološka preduzeća.

Zamenica gradonačelnika Čačka, Milica Dačić kaže da je proteklih godina Grad finansirao rad NTP, a Vlada Srbije je odvojila 330 miliona dinara za novi prostor namenjen tehnološkim kompanijama.

Ono što ovaj Park razlikuje od drugih naučnih parkova u Srbiji je to što Čačak nije univerzitetski centar, poput Beograda, Novog Sada i Niša kao i to što čačanski Park ima šest osnivača, među kojima su privredna udruženja, Fakultet tehničkih nauka, Agronomski fakultet, Institut za voćarstvo i Grad Čačak.

“Sigurna sam da će celokupna privreda grada kao i fakulteti imati benefite jer je ovo oruđe razvoja naše zajednice”, ističe Milica Dačić.

Vlasnik preduzeća koje se bavi razvojem, projektovanjem i izradom specifičnih mašina za automatsku proizvodnju “Plazmateh”, Branimir Plazinić, čija firma već uspešno posluje, kaže da će u novom prostoru prvo pokrenuti jedinstven projekat u zemlji – rotacioni parking sistem.

Radni vek u Evropi sve duži

Dužina radnog veka populacije Evropske unije starije od 15 godina iznosila je u 2019, prema proceni evropske statističke agencije Evrostat, prosečno 35,9 godina.

To je za 0,2 godine duže od proseka u 2018. godini i za 3,6 godina duže nego 2000, prema majskom izveštaju "Dužina radnog veka" objavljenom na zvaničnoj internet stranici Evrostatata.

Rodni jaz u pogledu dužine radnog veka se smanjio na 4,9 godina prošle godine u odnosu na 7,1 godinu koliko je iznosio pre skoro dve decenije. Radni vek kod muške populacije u EU iznosio je prošle godine, prema proceni, 38,3 godine, a kod ženske 33,4 godine.

Prosečna dužina radnog veka među državama članicama EU kretala se u rasponu od 32 godine u Italiji do 42 godine u Švedskoj. U analizi se navodi da je taj raspon još veći u Evropi među državama nečlanicama Unije i da se kreće od 29,3 godine u Turskoj do 45,8 godina na Islandu.

Među članicama EU, Švedska i Holandija su prošle godine imale najduži radni vek (42 i 41 godinu), a slede Danska (40), Nemačka (39,1) i Estonija (39 godina).

S druge strane, najkraće su radili Italijani (32 godine), Hrvati (32,5), Grci (33,2), Belgijanci i Poljaci (po 33,6 godina).

Najveći rast radnog veka u odnosu na 2000. godinu zabeležen je na Malti, za 7,6 godina, zatim u Mađarskoj (6,9 godina) i Estoniji (5,6 godina), a najmanji u Danskoj (1,7 godina) i Grčkoj (1,8 godina).

Jedino je u Rumuniji registrovano smanjenje dužine trajanja radnog veka za 2,2 godine, pokazuje izveštaj Evrostatata.

Bivši radnici Zastave kamiona za danas zakazali protest ispred Skupštine i Predsedništva Srbije

Traže zaostale plate i povezivanje radnog staža

Nekadašnji radnici Zastave kamiona u stečaju, koji već duže od godinu i po dana bezuspešno traže isplatu zaostalih zarada u iznosu od 207 miliona dinara i povezivanje radnog staža za period od 2010. do 2018. godine, zakazali su za danas u 11 sati, protest ispred Skupštine Srbije, na kojem će, kako poručuju, da podsete predstavnike vlasti na sva dosadašnja neispunjena obećanja u vezi sa njihovim zahtevima

Oni su policiji prijavili i protestnu šetnju beogradskim ulicama, od republičkog Parlamenta do zgrade Predsedništva na Andrićevom vencu, gde planiraju da traže ponovni razgovor sa predstavnicima kabineta Aleksandra Vučića, po mogućstvu sa Miomirom Đorđevićem, koji im je, kako tvrde, još sredinom maja obećao da će o njihovim zahtevima da obavesti predsednika Aleksandra Vučića, te da će da ih izvesti o njegovom

stavu.

Početakom juna, kažu „kamiondžije“, nije hteo da ih primi ni Đorđević, a kamoli Vučić.

Nakon okupljanja ispred Skupštine Srbije i zgrade Predsedništva, bivši radnici planiraju i protest ispred Ministarstva privrede, gde će da traže razgovor sa ministrom Goranom Kneževićem, ali ne i sa državnim sekretarom u tom ministarstvu Draganom Stevanovićem, zvanim „Boske“ koji ih, kako navode, već duže od godinu dana „obmanjuje i laže“.

„Kamiondžije“ su juče ponovo protestovali ispred zgrade gradske Skupštine, od čijih čelnika su, u minulih godinu i po dana, tražili i očekivali da posreduju između odbora protesta i Vlade u rešavanju radničkih zahteva.

Predsednik organizacionog odbora protesta Miloško Popović na tom skupu je rekao da nekadašnjim radnicima Kamiona, nakon jednoipogodišnjih protestnih okupljanja u Kragujevcu, te brojnih neispunjenih obećanja nadležnih u Vladi Srbije i funkcionera u Vučićevom kabinetu, nije preostalo ništa drugo do da krenu put Beograda i da na mestima na kojima se odlučuje pokušaju da skrenu pažnju predstavnika vlasti, ali i javnosti na to da im zarade nisu isplaćivane godinama, da im radni staž nije povezan, u proseku za sedam – osam godina, zbog čega oni koji su stekli uslov za penziju, ne mogu da se penzionišu, te da su u takvoj materijalnoj situaciji da su minulih dana i juče jedva „skrpili“ nekih 30-ak hiljada dinara za zakup autobusa kojim danas treba da se prevezu do Beograda.

Grupa nekadašnjih „kamiondžija“ je i prošlog ponedjeljka bila u Beogradu, gde su pokušali da dođu do ljudi iz Predsedništva i Aleksandra Vučića, kojem su hteli da ponude 2.000 glasova u zamenu za ispunjenje obećanog, ali tu nije imao ko da ih čuje.

Ko se seća protokola

Bivši radnici Kamiona ranije su se, na predlog Ministarstva privrede, a zarad brže isplate dugovanja, odrekli kamata od ukupno 100 miliona na svoja potraživanja od 207 miliona dinara. Ne odriču se, međutim, prava da im se zaostale zarade isplate prema Protokolu koji je, 2008. nakon dolaska Fijata, Vlada Srbije potpisala sa reprezentativnim sindikatima Grupe Zastava vozila, prema kojem je država u obavezi da zbrine radnike te kompanije nakon rešavanja statusa fabrika koje su poslovale u njenom sastavu. Kamioni su u stečaju od 19. septembra 2018., kada su se, smatraju bivši radnici te fabrike, stekli uslovi za primenu Protokola iz 2008., čiji je jedan od aneksa 2013. potpisao i tadašnji prvi potpredsednik Vlade Aleksandar Vučić.

“To je sistem gde se na jednom parking mestu može parkirati do 20 vozila”, rekao je Plazinić za Tanjug.

Projekat predviđa izradu automatskog sistema za parkiranje sa vertikalnim prenosom kola, nešto poput rešenja kakva postoje u Kini s tim što, poručuje Plazinić, naš sistem „made in Srbija“ biće kvalitetniji i tehnološki napredniji jer će mobilnim telefonom biti moguća rezervacija mesta za parkiranje i plaćanje.

Ukoliko bude zainteresovanih kupaca u Srbiji, ovaj projekat, prema rečima Plazinića, mogao bi značajno da smanji gužve na ulicama gradova i uštedi prostor za parkiranje.

Za privrednike Čačka i okoline značajno je to što će u saradnji sa Naučno-tehnološkim parkom moći da stvore novu, dodatnu vrednost svojih proizvoda.

Park treba da bude raskrsnica inovacija, mesto gde se ukrštaju nauka, privreda, novi startapovi i mlade generacije, kaže predsednik skupštine NTP Čačak Radovan Jovanović.

Sve agresivnija kampanja naprednjaka uznemiravanjem građana telefonom

Šabić: Baze podataka državnih organa predavane SNS-u

Pozivi aktivista Srpske napredne stranke nisu neuobičajena pojava, ali su sve intenzivniji kako se izbori bliže tako da se veliki broj građana žali na uznemiravanje i sa pravom postavlja pitanje – otkud naprednjacima moj broj.

Ne radi se samo o fiksnim telefonima, već uglavnom o mobilnim čiji podaci bi trebalo da budu strogo zaštićeni od strane operatora sa kojima korisnici imaju ugovor. Takođe, na „spisku“ onih na čije glasove SNS računa su i penzioneri, kojima pored pitanja da li ćete glasati za SNS i kako ste zadovoljni načinom sa kojim se vlast borila protiv korone, stižu i paketi na kućne adrese. Ažuriran spisak penzionera ima PIO fond, koji je i ranije bio pod „budnim okom“ prvog poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, Rodoljuba Šabića.

On je pred svake izbore upozoravao na brojna kršenja zakona u vezi sa zloupotrebom lični podataka, ali tužilaštvo nikada nije reagovalo. U razgovoru za Danas Šabić napominje da su pozivi vladajuće stranke hroničan problem koji odgovorni u vlasti svesno ignorišu.

– Pitanje o tome odakle SNS-u ili bilo kojoj političkoj stranci nečiji broj može da ima mnoštvo odgovora. Može na primer biti reč o javno dostupnom imeniku, ili o tome da je građanin sam dao broj pristupajući nekom lojaliti klubu a neoprezno potpisujući „sitna slova“ koja korisnika ovlašćuju na dalju distribuciju podataka ili da je broj učinio opšte dostupnim tako što ga je sam istakao na profilu na nekoj društvenoj mreži – nabraja Šabić neke od „legalnih“ načina dolazaka do nečijeg broja.

Ipak, dodaje, građanin ima pravo da traži od tih koji ga pozivaju odgovor – odakle i po kom osnovu imaju te podatke.

– Imaju razume se i pravo da od svog operatora traže informacije o tome da li je on ustupio te podatke. I naravno ako su nezadovoljni odgovorima mogu se obratiti povereniku ili sudu. Bilo bi jako loše i naravno kršenje zakona da operatori mimo volje korisnika i bez valjanog osnova daju lične podatke strankama ali se na žalost ne može isključiti. To ne mora biti politika operatora to može biti i potez nekog pojedinca, voljan ili pod pritiskom. Uostalom, već smo bili svedoci više nego osnovanih sumnji da su kompletne, ogromne baze podataka državnih organa (Fond PIO) predavane na raspolaganje vladajućoj stranci. I pored toga što je to krivično delo, izostala je reakcija tužilaštva – naglašava Šabić.

Prema njegovim rečima, čak i pod pretpostavkom da onaj ko poziva navede neki od pomenutih, dopuštenih osnova za pribavljanje broja telefona, to ne znači da ima pravo da maltretira građane.

– Mi smo ranije u vezi takozvanog „nasrtljivog marketinga“ u neke zakone unosili zabrane i kazne povodom neželjenog nuđenja roba i usluga u elektronskoj komunikaciji. Dok sam bio poverenik zagovarao sam da se slično rešenje predvidi za nasrtljive političke stranke ali za to nikad nije bilo raspoloženja – ističe Šabić.

Naš sagovornik upozorava da, osim nerviranja građana, takvi pozivi, uz eksplicitna pitanja za koga će se glasati, mogu izazvati i ozbiljnija uznemirenja i strah.

– Vredi podsetiti na dve stvari. Po našem Ustavu glasanje je tajno, pa nije slučajno u Krivičnom zakoniku predviđeno krivično delo povrede tajnosti glasanja. Pitati građane na ovakav način za koga će glasati je skoro na granici tog krivičnog dela a svakako preko granice dobrog ukusa. A dodacu da je po Zakonu o zaštiti podataka političko opredeljenje ili mišljenje svrstano u tzv. posebne, naročito osetljive podatke čija obrada je, sem pod posebnim uslovima, zabranjena – naglašava Šabić. On zaključuje da je sve što se dešava u trci za glas još jedna potvrda potpune dominacije politike nad pravom „što je posebno vidljivo u oblasti, od države hronično neodgovorno potcenjivane i zapuštene, kakva je zaštita podataka o ličnosti“.

Marinović bez komentara

Aktuelni poverenik za informacije od javnog značaja Milan Marinović juče nije odgovorio na pitanje Danasa da li će pokrenuti istragu u vezi sa zloupotrebom ličnih podataka, odnosno brojeva telefona građana u predizborne svrhe. Na sajtu poverenika poslednja objava datira od 2. juna u kojoj je Marinović ambasadoru Italije u Srbiji čestitao Dan republike.

Otpuštena nastavnica traži od ministarstva da povuče tekst sa sajta

Nastavnica srpskog jezika Biljana Crnić, koja je otpuštena iz užičke „Prve osnovne škole kralja Petra II“, apelovala je na Ministarstvo prosvete da sa svog sajta povuče tekst naslovljen „Ostala bez posla zbog kršenja zakona“, koji je ocenila kao klevetu.

Crnić u pismu ocenjuje da su u tekstu koji na sajtu stoji od februara, neistinite tvrdnje direktora škole da je kršila Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, a da je svoj posao radila „nesavesno i neblagovremeno“.

Ona je u otvorenom pismu upućenom ministru obrazovanja Mladenu Šarčeviću navela da protiv nje nikada nije vođen postupak za kršenje radnih obaveza i da nema registrovanih primedbi na njen rad u školi.

„Naprotiv, dobijala sam pohvale... Iako su na sajtu navedene samo reči direktora (Danijela) Radevića, koji će ovo objašnjavati na sudu, ovako važna institucija mora voditi računa o istinitosti sadržaja koje plasira“, ocenila je Crnić.

Dodaje da je tim sopštenjem povređen ne samo njena čast, već i lični i profesionalni ugled, kao i da se prethodno obratila Ministarstvu prosvete za „pomoć i zaštitu“.

Ona je za agenciju Beta pojasnila da je resornom ministarstvu pre više meseci, u decembru, pored zahteva za uklanjanje teksta, uputila i dokumentaciju iz koje se, kako navodi, može utvrditi da nije bilo osnova za neprodužavanja njenog ugovora na određeno vreme.

Dodaje da ministru Šarčeviću piše zato što ostali nadležni organi nisu reagovali na njene pritužbe.

„Pošto ja nisam samo prosvetni radnik već i majka, supruga, sestra, ćerka, možete zamisliti kolika šteta je učinjena i ovim postupkom, ali i izbegavanjem lokalnih inspeksijskih organa da obave svoj deo posla“, dodaje se u pismu.

Crnić je za Betu dodala i da je joj je advokat savetovao da ne obraća pažnju na pisanje tabloida koji su preneli tekst sa sajta ministarstva, ali da se boji da bi taj tekst mogao da u ovom trenutku bude iskorišćen protiv nje, s obzirom da je konkurisala ponovo za svoje bivše radno mesto.

„U svakom slučaju sam želela da reagujem. Kleveta je kleveta, ne zastareva tri godine. A dok ja dokažem da je to laž, konkurs može da se završi... Pitanje je da li bi me neko zaposlio u prosveti, ipak se (optužbe) nalaze na sajtu (resornog) ministarstva“, kazala je ona.

Podsećamo, List Danas je preneo da je Biljana Crnić na konferenciji za novinare početkom godine navela da je, posle pet godina rada na određeno vreme, ostala bez posla jer se solidarizovala sa u istom periodu otpuštenom učiteljicom Vesnom Kovačević.

Dodatno, navela je da je otkaz bio posledica toga što je na sednici Nastavničkog veća govorila o pritiscima i pretnjama direktora i što je od njega zahtevala da sprovede disciplinski postupak, a da joj je on uzvratio da mu „nije u interesu da je drži u školi“ i da „nije članica vladajuće stranke“.

Direktor užičke „Prve osnovne škole kralja Petra II“ Danijel Radević kasnije je saopštio da su izjave Kovačević i Crnić, po kojima im ugovor na određeno vreme nije produžen zato što nisu članice Srpske napredne stranke „najgnusnija laž“.

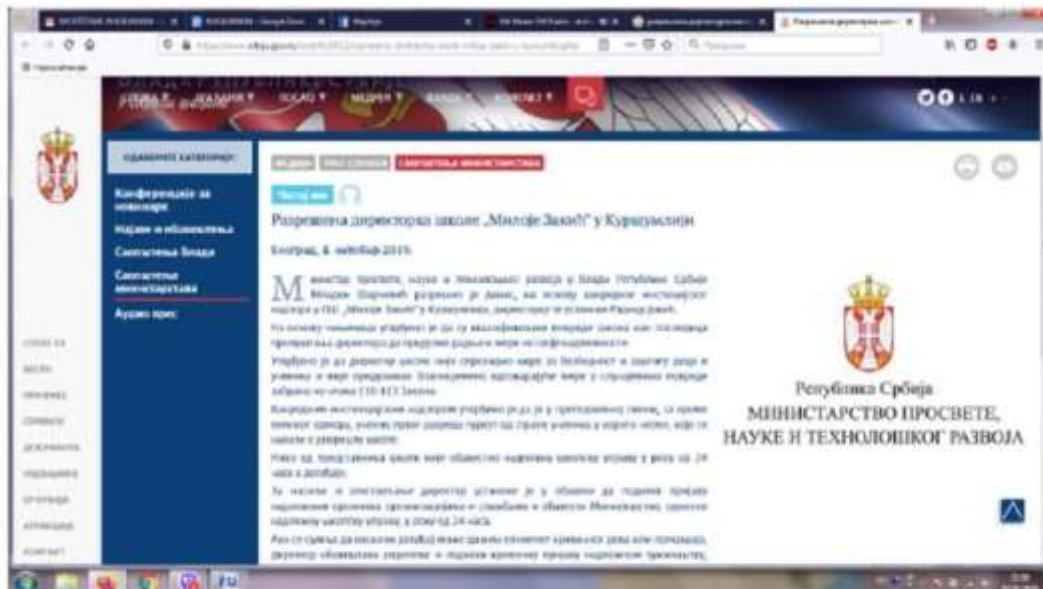
„Ceo kolektiv škole zna istinu i niko se nije pobunio ili izrazio nezadovoljstvo činjenicom da im ugovori nisu produženi i da nisu angažovane u ovoj školskoj godini“, saopštio je tada Radević.

NE DA FOTELJU NI ZA 'LEBA Ministar smenio direktorku, ona se vratila na posao i opet se KANDIDUJE

Ministar prosvete Mladen Šarčević 4. oktobra smenio je direktorku Osnovne škole "Miloje Zakić" u Kuršumlji Radicu Jović jer nije prijavila vršnjačko nasilje u školi, a ona se opet kandidovala za istu poziciju. Ona je posle zvanične objave o smeni, ubrzo vraćena na posao i trenutno je direktor u istoj školi!

- Apsolutno ne postoji nikakvog zakonskog osnova da je i dalje na toj funkciji, a posebno ne da se prijavi na konkurs koji je 20. maja raspisan i opet kandiduje - kazao nam je Goran Stojković, bivši sekretar ove škole koji je trenutno u sudskom sporu, pošto je, kako kaže nezakonito smenjen.

On dodaje da je njena kandidatura dokaz političke moći lokalnog SNS i nepoštovanja zakona.

Direktorka "zauzeta"

Radica Jović nije želela da komentariše svoju ponovnu kandidaturu za direktorsku fotelju. Kada smo je pozvali i čula da je zove novinar, samo je kratko rekla da je "zauzeta i da nema vremena". Priča o ovoj školi počinje krajem septembra, kada je u dvorištu škole mališan pretrpeo vršnjačko nasilje, što je ustvrdila i vanredna inspeksijska kontrola. Zatim je 4. oktobra ministar Šarčević direktorku razrešio dužnosti i to je objavljeno na zvaničnom sajtu ovog ministarstva.

- Ministar prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Mladen Šarčević na osnovu vanrednog inspeksijskog nadzora u OŠ "Miloje Zakić" u Kuršumliji razrešio je direktora Radicu Jović. Na osnovu činjenica utvrđeno je da su kvalifikovane povrede zakona kao posledica propuštanja

direktora da preduzme radnje i mere iz svoje nadležnosti - navedeno je na zvaničnom sajtu Ministarstva prosvete, kao obrazloženje za njenu smenu.

- Utvrđeno je da direktor škole nije sprovodio mere za bezbednost i zaštitu dece i učenika i nije preduzimao blagovremeno odgovarajuće mere u slučajevima povrede zabrana iz člana 110-113. Zakona - dodaje se na sajtu Ministarstva.

Smenjena i vraćena na posao

Ipak, posle dve nedelje, možda i manje, ona je vraćena na isto mesto.

- Na volšeban i neverovatan način koji nije zasnovan na zakonu, ista direktorka je vraćena na dužnost u školu iako nikada i nikom nije dostavljen na uvid razlog i akt kojim bi taj postupak bio opravdan. A nemoguće bi i bio zakonski obrazložen i opravdan - dodaje Stojković.

Iako je sve to prošlo ispod žita i bez pompeznih medijskih naslova, ono što je potvrđuje da je neko izvan zakona je ponovna kandidatura Radice Jović za isto mesto!